

פרשת תצוה (תשפ"ב)

ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת (כ"ח, ב')

יש לדקדק דכאן כתיב ועשית בגדי קודש לכבוד ולתפארת, ובפסוק ג' כתיב ואתה תדבר אל כל חכמי לב ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. ומה ההבדל בין כבוד ותפארת ובין לקדשו לכהנו לי. וגם יש לדקדק דבפסוק ב' כתיב ועשית, לשון יחיד, דהיינו משה רבינו, ובפסוק ג' כתיב ועשו, לשון רבים, דהיינו החכמי לב.

ויש לפרש על פי מה דאמר האור החיים על הפסוק ועשית בגדי קודש לאהרן אחיך, דרק אהרן הכהן צריך בגדי קודש אבל משה כששימש בשבעת ימי המילואים לא היה לובש בגדי כהונה רק בחלוק לבן. ולפי זה יש לומר דמשה רבינו כששימש בחלק לבן בשבעת ימי המילואים, הוא בעצמו עשה שהבגדי כהונה יהיה לכבוד ולתפארת, שעל ידי שהכל ראה שמשה לא שימש בבגדי כהונה, יודעים שרק הכהנים זוכים לבגדי כהונה וזה כבוד ותפארת לכהנים, וממילא כתיב ועשית, לשון יחיד דקאי על משה רבינו. אבל פסוק ג' מדבר על עצם עשיית הבגדים על ידי החכמי לב שהם לקדשו ולכהנו לי. (נ.מ.)

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו שמן זית כתית למאור להעלות נר תמיד (כ"ז, כ')

יש לדקדק כפל הלשון למאור להעלות דהיה לו לכתוב או כתית למאור נר תמיד או כתית להעלות נר תמיד. עוד יש לדקדק מה שכתב נר, והלא יש שבעה נרות למנורה, והיה לו לומר נרות. עוד יש לדקדק הלשון תמיד, והלא לא היתה מדליק אלא בלילה.

ויש לומר בהקדם דברי בעל הטורים, שהמלה כתית גימטריה זמן עמידת שני המקדשים, בית ראשון עומד ת"י שנה ובית שני ת"כ שנה. ובספר זרע בירך כתיב דנרות המנורה מרומז על הנשמה הקדושה על דרך הכתוב במשלי (כ', כ"ז) נר ה' נשמת אדם, ועל ידי הכהן הגדול שהיה עולה ומדליק נרות המנורה נתעלו נשמות בני ישראל ונתעלו בשורש העליון, ולזה הוציאו הכתוב בלשון העלאה ולא בלשון הדלקה. ולפי זה יש לפרש הפסוק, כתית, היינו מספר ת"י ות"כ שעמדו שני בתי מקדשים, למאור, יהיה הכהן גדול מאיר בהמנורה, ויכוין לפעול על ידי זה להעלות נר, דהיינו נשמות דבני ישראל, תמיד, אף בזמן הגלות. (בן לאשרי)